

שבת תשובה

ט/ג' גנ"ה י"ג גמ"ם - היראה שנלטה אן אג'ג

ו [ג'ג'ג'] מהגר איזהו איזהו

אאי"ז מוד ז"ל הגיד בשם הרב מפרשחא^ט על מה שבתוכה ריבים לא, כי ואמר בו על כי אין אלקי בקרבי מעצוני כו. כי נחשב לחטא. שעריך כל איש ישראל להאמין כי ה' יתברך בקרבו כו, ומכל מקום אמרות הוא כי כשייש השראת השכינה אין מנע נבר לאדם בדברים כה. כי וראו בר' כי שם ה' נקרא עליך יראו מכם. אך כי (*איין) אלקי בקרבי כי בשאדים נפל מכתחו בה יתברך ואומר כי (*איין) אלקי בקרבי על ידי זה מצאוני כו^י. ולאות בכתב פרשה זו שיוחק האוד עצמו לבטוח בה יתברך. ולהאמין כי הוא שוכן בקרבו. ועל ידי זה יהי התגלות שמו יתברך עליינו להיות נשמר מכל דבר רע חס וחלילה כנ"ל:

ט "חרבי ר' בוגם וציל פירש שודם צרך לראות עמו בחרטוא אם אכן הוא מאמין בפשתות שהינך נמצאת בקרבי (חו"ש הרים, וילך דיה עלי' כ"ג).

6

7 אמר ריש לקיש: גוזלה תשובה, שודנות נעשו לו בשגנות... אייל והאמר ריש לקיש: גוזלה תשובה שודנות נעשו לו בכוונות? לא קשיא כאן - מהאה, כאן - מיראה (יוםם ט ע"ט).

3

8 אמר הנביא בר אמר לי רוח הקורש מארח שאמור לפני כן יאמנו משובחות ואחותנו מדברת רוח עמי' שאין ראיין לאהבה, או נורא לאחיהם כי שב עמי' רשי' החשע ד, ה ד"ה יארפא משובחות).

4

ט. איכא עג' הגויי ו/or

[תרל"ח]

במדרש פסיקתא^ט עד ה' אלקין (חו"ש יי' ט) ה' יתברך עד בדור בר'. והוא מפרש עד לשון עדות עין שם. ובאיור הענן שורא יש הרהורי תשובה בכל איש ישראלי וזה יתברך בותך לבות וכליות זיאתא^ט עד שלא נוצרה המושבה בלבד ה' יתברך מכיר בה בר. וחוץ נאמר גם כן על מושבה טובה שאף על פי שאין אדם יכול להשות עצמו לנומי לתשובה. אך על פי כן מועל היגיעה לחשות הלב בימה שאין ניכר לאדם עצמו. וזה יתברך עד על תשובה זו. וזה גם כן לשון הרמב"ם שיעיד עלי' יודע תעלומות. פירוש ידוע תלומות אף מה שנעלם מעיני האוד עצמו כמו שכתוב: גם יש לפרש מאמורים ז"ל עד ה' אלקין כי וודאי כי מה שעודם שבתשובה ברואי זוכה אחר כך לקבל מלכות שמים כראין. וזה עד ה' אלקין שעריך האוד לשוב עד שיכוחו שהוא יתברך האוד לאקלתו שוכתנו כראוי ואן קבלת אלקותו יתברך הוא עדות על התשובה כנ"ל:

9

[תרל"ד]

כ"י בשלת בעונך (חו"ש יי'). זה נאמר לכל איש ישראל. וכך שטלא והရשע הרבה צריך להאמין כי עיקר נקודה ישראלית שבוי היא במקומה. וכמו שכחוב אין ארם חוטא עד שנכנס בו רוח שנות ונקרו מכשול. וזה שכחוב היה שנות ז' נסמה שיש בכל איש ישראל כמו שכחוב נסמה שנתה כי תורה. וזה שכחוב (חו"ש יי') ולא נאמר כי אלקין לעשה בז' חותם היה עיקר מה התשובה לשוב להחרך בעיקר חיות אלקי שבוי, ולכן בשבת בנקל לשוב כי יש לכל הבירה עלייה בשחת קודש. ברכבת ברא בז' ובל' כ' ושבות כ' אף שלא מארשיט ב' רק כמו שכחוב ז' לבן שבחות בר' יגיעה עולמו^ט רק כמו שכחוב ז' לבן שבחות עלי' מלאכה בבחינת מלאכים ושלוחים וצמץם בחו על ידי כמה אמצעיות. ובשבת קודש מתייחסו ומתקבז בולם בשושן העליין^ט, ואיתא במדרש^ט כי אוור הגנו לא גנו עד אחר שבת בראשית. אף שחתא המליך שבת שלא ידיה נגנו עד מוצאי שבת עין שם. והוא כנ"ל שבשתות יובל להיוות התגלות אף למי שנתרחק. כי מתגללה נקודה הפניות שגונה בכל איש ישראל. כמו שכחוב יעשה ס' ב' ועمرם כולם צדיקים. ובתביב (מלחמ' צ' יא) אוור זרוע לצדיק בnal:

ט

[תרמ"ד]

בגמרא^ט גדולה תשובה שודנות נעשים שוגות דכתיב (חו"ש יי' ט) תשובה ישראל כ' כי בשלת כר' נעשן ז' זכויות כ' לא קשיא הא מיראה הא מהאה בר עין שם. וקשה למה לא בקש הנביא מבני ישראל לשוב מהאה שהוא יותר טוב. אכן וודאי מוקדם צריבין לשוב מיראה כי היהן שהוותא ישוב מהאה. מההין בא לו אהבת הבורא רק על ידי התשובה מיראה ה' יתברך נורן לו בחינת אהבה במתנה כמו שבתוב (חו"ש יי') ואודם לדבה. והאמת כי תשובה מיראה זו בא בימות החול ועל ידי זה זוכה לשוב מהאה בשחת קודש^ט. ואיתא במדרש^ט אשר אוור הגנו שואה הקב"ה שאין כדאי לשחותם בו בעולם הזה וגנו אף על פי כן נתעכב האור עד עד כל ים השבת עין שם. שווה בח השבת שיוכל גם עולם הזה לקבל האריה שלמעלה. כמו שכחוב^ט שהוא מעין עולם הבא אף כי עולם הבא היפוך מעולם הזה. והוא כאמור על ידי נשמה יתרה השורה בשחת^ט. שום היא מעולם הגנו כי בה לא היה החטא^ט. לכן יכולין בשחת לקבל מאור הגנו. והוא כפי מה שמתנקנים בחול בר' יכולין לקבל הארץ הנשמה יתרה בשחת קודש כנ"ל:

ט

ט שלשה מעין העלים הבא אלו דין שבת... שבת אחד מששים לעלם הבא (ברכת מ ע"ב).

7 אמרו לו ישראל רבשע אם עשים אנו תשובה מי מעד שקבלו אוננו, אמר לסת הסינוי שלם ה' מיכאל... אומו לא אין את מכך אלא לך... אמר הקב"ה ואם עליך שהוא הווא אין מעד מ' מהווע תשובה על אתה כמו וכמה, אמר הווע תשובה שריאל עד ה' אלחיך..." (פסיקתא רבתי מ"ט, ר' ד"ה י"א שבת ישראל עד ה').

ט. איכא עג' הגויי ו/or
[תרל"ט]
ב' י"ג גנ"ה י"ג גמ"ם - היראה שנלטה אן אג'ג
איה^ט האומר אהוטא ואשוב אין מספיקין בידו בר. הטעם כיון שקלל על ידי התשובה لكن אין מספיקין בידו. ויש למדוד מוה גם כן למי שב בתשובה על ידי ייראת החטא שירא פן ישלחו הירע הרע שנית. נמצע על ידי החטא שב בתשובה. אין מספיקין בידו להחטא ומצלין אותו מן החטא כנ"ל:

12

ט. אודם נרכ'ה (חו"ש יי') פירש רשי' כי אהוטם דרבנן אהובות אותם. וזה יפלא להשיג ענייניبشر רק לפני יתברך שהחדרב אהבת הכרואים וברא עולם. כמו כן מותנדב להחוב השבים לנצח בתשובה. ומכל מקום יש לומר גם בו מדה במדה במשותם כבמו שבתוכה (ורבש'ו) והאהבת את ה' אלקיך בכל לבך. ומקסין הפליטופים^ט אין שיריך ציוויל על אהבתה הכלב. אבל במאה תשובה ר' בדור. א' כי המגע על אהבתו יתברך. וכמו כן הפהין על ההתשואה לבודא לאהבה זו. מותהף החלב להאהבו יתברך. וכמו כן יתברך משלם מדה במאה לחתנדב אהבה להם. וגם כי באמות נמצע בלב איש ישראל אהבתה ה' רק על ידי הנקון מגשימות והתרחקות דברי עולם הזה מושיאן אהבה מכך אל הפורע. וכמו כן נמצע אהבת הבורא יתברך לבני ישראל עמו חולקו. רק החטאים והעוגות מבדילין, וכן כתיב (חו"ש יי') כי שב אפי' מכך כי במילא מתעורר אהבתה כנ"ל: